

NIEUWSBRIEF dinsdag 25 januari 2011

Dag lieve medemensen. Het is nu bijna 5u00 Belgische tijd en ik schrijf om te melden dat de reis zeer goed en rustig verlopen is. Na het morgengebed om 06u15 de eucharistieviering en het ontbijt bracht onze goede klusjesman en chauffeur Guy, Jo Craeynest en ik veilig naar de luchthaven.

We schoven aan aan Gate 2 om de valiezen af te geven. Daarna gingen we op stap naar A52 langs lange gangen, roltrappen. Even hielden we halt aan de gang van de verschillende erediensten en bleven we een half uur in de katholieke kapel.

Om 11u55 mochten we inschepen. We zaten tamelijk ver vanachter aan rij 27. Het vliegtuig vertrok zeer stipt en we maakten van de tijd gebruik om al wat Portugees te studeren aan de hand van krantenartikels en de assimil.

Geregeld keken we even naar buiten, naar de wolken, de zon boven de wolken, de bergachtige streek met sneeuw op de toppen, de windmolens, de dorpjes, het platte land, de mooie stad Lissabon met een indrukwekkende bouwstijl. Het was 6° in Lissabon. We bleven in de transit en konden doorstappen naar nummer 43 voor de vlucht naar Salvador. We bekeken ook even een stadsplan van Lissabon. Ook de grote vlucht is goed en vlot verlopen. Eerst kregen we een koptelefoon en menukaart, dan documenten om in te vullen voor de douane, de maaltijd, wat tijd voor ons gebed en het aanleren van het Onze Vader in het Portugees en dan werden de lichten gedoofd en moesten allen wat slapen. De rode dekentjes werden bovengehaald en de witte kussentjes kwamen ook tevoorschijn. Op het scherm konden we zeer goed de reisroute volgen. Ter hoogte van de Evenaar werden de lichten terug aangestoken en kregen we

een ontbijt. Ik heb een zeer naarstige student bij mij. Boeiend hoe vlug hij de woorden begrijpt en onthoudt. Hij stelt ook heel interessante vragen waar ik ook veel uit kan leren.

In Salvador aangekomen moesten we wat aanschuiven en voor het eerst moesten de valiezen worden opengemaakt. De medicamenten voor de missionarissen mocht ik bijna niet houden maar ik kon het toch zo goed mogelijk verwoorden en het was in orde, met een knipoogje mocht ik door. De avondlijke warmte van 26° graden kwam ons tegemoet.

We werden opgewacht door de zusters Agnes, Lies, Damiana, Elisa en Claudia. De andere zusters zijn nog met vakantie en komen morgen of de 26e thuis.

Zr. Agnes gaf tijdens de rit naar Casa da Paz al heel wat informatie aan Padre José, Jo Craeynest.

Zr. Jandira wachtte ons op aan Casa da Paz. Padre José kreeg een rondleiding in het huis. Eerst naar het kapelletje, een beetje praten met de papegaaien, wat drinken en naar de kamer voor de welverdiende rust.

Heel veel groeten en het allerbeste voor u allen.

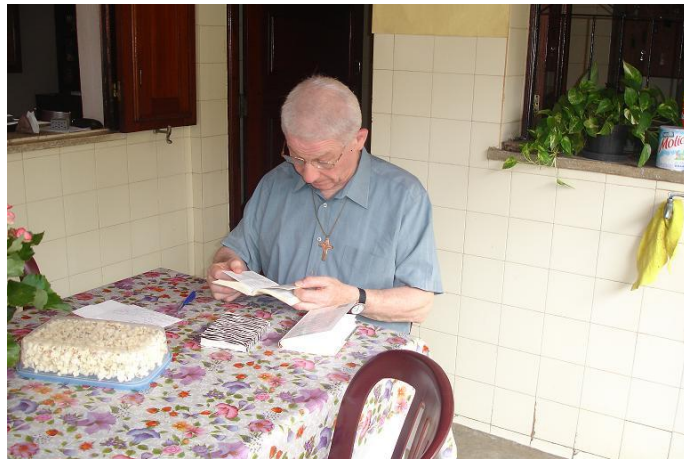
Zr. Christine en Padre José.

NIEUWSBRIEF dinsdag 25 januari 2011

Vooraleer donderdag naar Dom Amando te vertrekken voor de encontro, de ontmoetingsdagen met de zusters, tot zaterdagavond stuur ik nog een berichtje. Ik ben gelukkig dat het weer goed meevalt. Het is nu maar 24 en soms 30° en af en toe regent het. Zopas goot het water en vloeide het slijkerig, bruin sap naar beneden. Maar het is dus draaglijk voor ons.

De tijd vliegt weer voorbij. Padre José ging dinsdagmorgen alleen op verkenning in de buurt en kon heel wat vertellen over zijn indrukken. Na zijn terugkomst toonde Zr. Agnes de tuin, met de vele bomen en planten die ze zelf bijna 45 jaar geleden geplant heeft, alsook de kerk van São Gonçalo. Tussendoor studeert hij ook veel.

Dinsdag vierden we de verjaardag van Zr. Maria. Er werd heel wat verteld over de ervaringen van de eerste jaren. Het was een gezellig samenzijn met de zusters die al terug uit vakantie kwamen: Maria, Damiana, Jandira, Cleide, Lies, Elisa, Inès, Claudia

Terwijl wij in de namiddag raadsvergadering hielden, trok Zr. Jandira met Padre José naar de kathedraal van o Senhor do Bonfim Bahia.

Hij bracht heel wat lintjes mee. 's Avonds gingen we nog naar de viering in Graças Divina. De eerste dag was dus goed gevuld.

Deze woensdagmorgen gingen we in de gietende regen naar de crèche en de appartementen kijken.

Deze namiddag brachten Zrs Damiana, Noélia en ik de vergaderzalen in Dom Amando in orde en ging Padre José met Padre Seutin naar de crèche van Irmã Maria de Sertanejo. Deze avond is er nog zangherhaling voor de liederen met de professionviering. Donderdagmorgen vertrekken we dan om 7u30 naar Dom Amando en komt Guido Steeman Padre José halen. Hij blijft logeren bij Michel Ramon en dit wellicht tot zondagavond.

Na de encontro zal ik opnieuw een berichtje sturen. Ik hoop dat alles goed gaat en we leven verder in verbondenheid met elkaar.

Vele groeten.

Zr. Christine

NIEUWSBRIEF zaterdag 29 januari 2011

We zijn terug thuis van Dom Amando, het klooster waar de encontro doorging. Het thema van dit jaar was “Conflicten en het omgaan met conflicten in het religieuze leven”. De sessie werd begeleid door Zr. Ana Maria Alves Cardão van de Braziliaanse Congregatie, das Irmãs Maercedárias. Het thema werd uitgebeeld aan de hand van het op weg gaan langs dorre takken en stenen van conflicten naar de levende, bloeiende takken van het zoeken naar oplossingen, van stappen zetten naar elkaar, van verzoening.

De regionale Zr. Damiana verwelkomde alle zusters en bracht olie aan op de handen om elkaar zegenend en zalvend nabij te zijn. Daarna sprak ik de zusters toe en kreeg Zuster Ana dan het woord om ons te begeleiden.

Er werden verschillende thema's aangeraakt: Wat zijn conflicten, hoe worden ze veroorzaakt, op welke verkeerde manieren gaat men soms om met conflicten, hoe reageerde Jezus in de 5 conflicten die beschreven staan in Marcus 2,1-3,6? We kregen vragen om onszelf te evalueren hoe wij omgaan met conflicten, meningsverschillen... om dan ook stil te staan bij de goede manieren van om te gaan met andere meningen, inzichten, waarden, het anders zijn van de anderen. Het waren intense momenten van ontmoeting, van delen van gedachten en emoties. Soms hielden we een rollenspel, andere keren moesten we individueel werken of per gemeenschap of per 4 of 2.

Tussendoor konden we de benen strekken, wat dansen. Vrijdagavond hielden we een verzoeningsviering. Indrukwekkend hoe iedereen probeerde eerlijk en oprecht spijt uit te drukken, vergeving te vragen over gemiste kansen, over harde woorden die gesproken werden, ... Het was deugdzaam om sommigen die het wat moeilijk hadden weer te zien openbloeien, om terug een glimlach te zien op het gezicht.

Vrijdagnamiddag kregen we rond 15u00 bezoek van Padre Miguel Ramon en Padre José Craeynest. Samen konden we wat drinken, kennis maken, een rondleiding geven. Padre José sprak de zusters toe en gebruikte het voorbeeld van de visitatie. Maria ging op bezoek naar haar oude nicht Elisabeth. Hier is het de omgekeerde weg, een oudere man, de oude kerk komt op bezoek bij de jonge kerk, een jonge tak in de Congregatie. Zijn woorden werden enthousiast onthaald. Daarna trokken ze verder. Om 18u00 gingen ze naar een viering.

Ik moet me geen zorgen maken want ook zijn dagen zijn goed gevuld en hij heeft al een mooi kleur gekregen van de Braziliaanse zon. Zoals vermeld bezocht hij de crèche met Padre Seutin en ging hij ook met Padre Seutin mee naar een viering met heel veel jongeren en enthousiaste gelovigen.

Guido Steeman mailde ook al enkele foto's door van hun bezoek aan Praia do Forte. Padre José volgt de richtlijnen goed op: dit is veel drinken en niet vergeten zonnecrème aan te brengen.

Mijn blad is vol. Padre José komt maar rond 22u30 terug en we wachten hem nog op.
Heel veel groeten van de Braziliaanse zusters.
Zr. Christine

NIEUWSBRIEF Zondag 30 januari 2011

Guido Steeman en zijn echtgenote Maria, mailden enkele foto's door van het bezoek van Padre José aan de oude, toeristische stad Salvador, de pelorinho. Hij bezocht er zaterdag o.a. de kerk van São Francisco helemaal met goud bekleed, alsook de bovenstad met een mooi zicht op de zee.

Hij mocht ook al verschillende intense vieringen meemaken zoals bij Padre Marc Decuyper waarvan ik geen foto's heb. Deze zondagmorgen concelebreerde hij in een stampvolle kerk van São Gonçalo. In deze viering werden er ook opnieuw twee kinderen gedoopt.

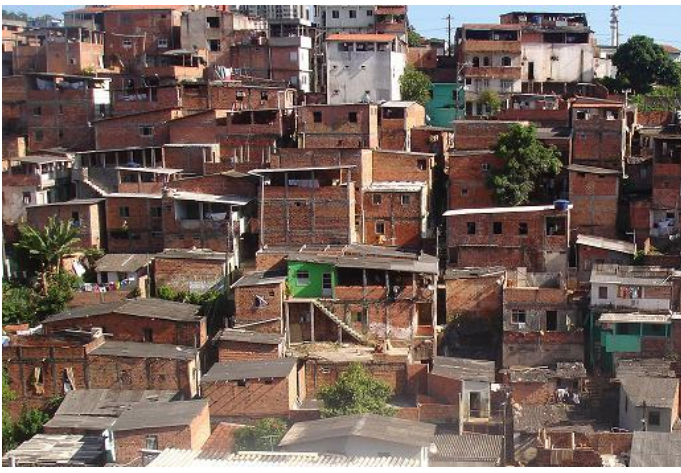

Het doet altijd deugd om zo'n enthousiaste vieringen mee te maken, waar mensen meebidden en zingen, elkaar hartelijk de vredewens geven, echt gemeenschap vormen.

In de namiddag ging de verantwoordelijke van de pastoral da criança, pastoraal voor de kinderen, met twee jongeren met ons mee in de diepte, langs nog maar  n klein stukje ladeira.

We mochten geen zak of geld meenemen. Het fototoestel werd bijgehouden door de verantwoordelijke die de mensen kent. Mannen zaten te drinken of drugs te roken en vroegen wat we daar kwamen doen. Mensen zijn beschaamd om hun armoede te tonen en willen zeker niet dat er een foto genomen wordt van hun kleine, schamele huisjes. Op een moment was het te gevaarlijk om nog dieper af te dalen. We mochten toch enkele huisjes bezoeken. We ontmoetten een jonge moeder met vijf kleine kinderen, door haar man in de steek gelaten. Ze heeft weinig bestaansmiddelen en had heel weinig hoop. We kwamen langs de kleine steegjes heel wat kinderen tegen die toch allen op de foto verlangden te staan.

We zagen een man die drankblikjes inzamelde en daarmee verder in stad moest gaan om dan 2 reals te ontvangen. Hij zag er onverzorgd uit. Een andere man had een lelijke wonde aan zijn been maar kon dit niet laten verzorgen. Hij heeft geen tijd en geen geld. Hij weende.

De armoede raakte ons. Gelukkig worden de mensen zo goed mogelijk begeleid door de pastoral da criança. Kinderen worden opgezocht, gewogen, er worden voedselpakketten gegeven, maar ook die begeleiders ervaren soms echt hun onmacht bij het zien van zoveel noden en vragen. De economie gaat vooruit in Brazilië maar het contrast tussen rijken en armen is nog zeer groot!

Maandag gaat Padre José met Zrs. Clemilda en Iraci mee naar Ruy Barbosa en dit tot woensdagavond. Het is echt zeer aangenaam om met hem op tocht te gaan. De volgende brief zal wellicht maar op het eind van de week komen. Groetjes aan iedereen van Zr. Christine en Padre José.

NIEUWSBRIEF Donderdag 03 februari 2011

Lieve medemensen. Ik verneem dat men al verlangend uitkijkt naar onze volgende nieuwsbrief. Padre José ging dus met Zrs. Clemilda en Iraci op tocht naar Rui Barbosa. Ze vertrokken maandagmorgen 31/01 rond 07u00 en kwamen er tegen 12u00 aan. De zusters hebben geprobeerd in 1,5 dag zoveel mogelijk te tonen aan Padre José. Eerst mocht hij de bisschop, Dom André De Witte ontmoeten die zondag zal voorgaan in de professieviering.

Daarna trokken ze met hem naar 3 van hun 36 gemeenschappen waarvoor ze verantwoordelijk zijn: dit is 18 in de stad en 18 meer op het platte land. Ze gingen o.a. naar Bairro dos Flores, Cruzeiro do sul en Beija Flor. Er worden dagelijks heel wat kilometers weg afgelegd langs domeinen van grootgrondbezitters, om op tocht te gaan naar hun gemeenschappen, om er de verantwoordelijken en de bevolking te ontmoeten.

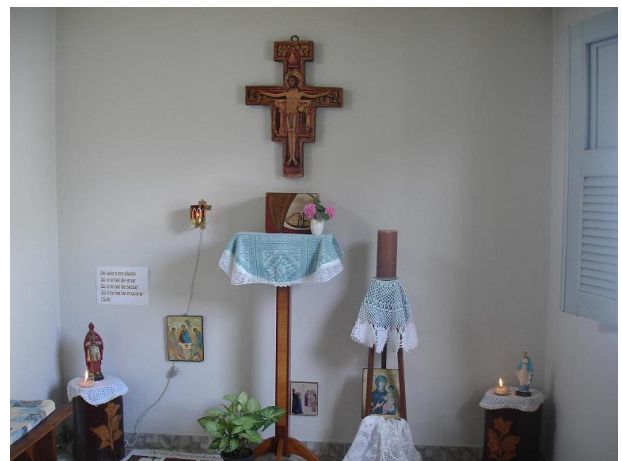
Het is een groot verschil om van die grootstad Salvador meer naar het binnenland te trekken in de omgeving van de Serra, de bergen. Het is een droge, zandige streek met grote cactussen maar gelukkig is er toch al wat regen gevallen en is er nu ook heel veel fruit waaronder de manga's. Het water wordt er zoveel mogelijk opgevangen in grote waterputten, cisternas.

Ook gingen ze op bezoek naar Casa da Caridade, waar gehandicapte mensen zijn opgenomen.

De twee nachten bracht hij door in het huis van het Bisdom waar de zusters wonen, in Casa Santo Agostinho.

Woensdagmorgen zijn ze dan terug vertrokken richting Salvador om tegen 12u aan te komen voor het middagmaal in Casa da Alegria waar de Zrs. Damiana, Claudia, Cleide en Jaci wonen.

In de namiddag gingen we naar het kerkhof daar Zr. Lisbeth op 3 januari, nu 7 jaar geleden overleden is. U ziet achtereenvolgens de parking met bloemenverkoop, de inkom, de kapel waar Lisbeth werd opgebaard, de weg naar het graf met graven voor twee jaar, graven met de overgebleven beenderen van de familieleden, het eigenlijke graf van Zr. Lisbeth (Elisabeth), de begraafplaats van de armen waar het lichaam maar korte tijd mag blijven liggen. De armen worden gewoon begraven in de aarde, krijgen een kruisje met een nummer op en na een jaar wordt dit lichaam verwijderd. Het was de wens van Zr. Lisbeth tussen de armen begraven te mogen worden, maar men is nu toch blij dat ze nog niet ontgraven is. Zr. Lisbeth leeft hier echt verder vooral bij de gehandicapten, de deficientes en velen nemen hun toevlucht tot haar.

Er lagen verschillende mensen opgebaard in een open kist, versierd met bloemen en nog kwam men lichamen aanbrengen. Een begrafenis gebeurt hier, met deze warmte, nog dezelfde dag en alles moet heel vlug georganiseerd worden. Na 7 dagen houdt men dan een viering in de eigenlijke gemeenschap.

Donderdagavond ging er ook een viering door voor Zr. Lisbeth in de comunidade Emmaüs. Ook hier ziet u de terugkomende Bijbelse afbeeldingen geschilderd door Sabine Decoene. Deze viering stond ook in het teken van de roepingen en de komende professionviering van zondag bij de Irmãs Negras.

Terwijl Casa da Paz grondig wordt schoongemaakt voor zondag, bracht Padre José een bezoek aan Ceifar, het centrum van Simone Debuuck die overleden is. Er werd voor haar een standbeeld opgericht.

Tot een beetje later. Zr. Christine

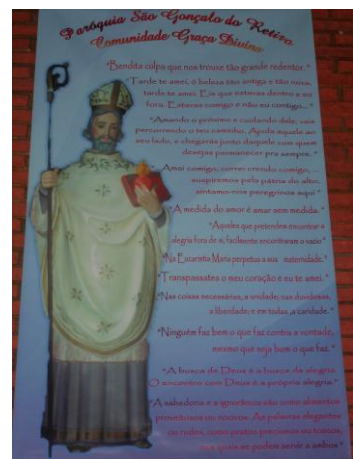
NIEUWSBRIEF Zaterdag 05 februari 2011

Lieve medemensen.

Vrijdagavond hebben we de verjaardag gevierd van Zr. Lies. Wat heeft ze al een drukke week achter de rug met alle voorbereidingen voor het feest van zondag. Ze geeft jullie heel veel groeten door en dank voor de brieven en wensen.

Zondag mogen we verbonden met elkaar feest vieren. Hef ook maar het glas met ons. Alles is voorbereid voor het feest. Zaterdagmorgen kwamen er ook verschillende vrouwen om de kerk te poetsen, om te vegen, om het tapijt – de rode loper uit te gooien. Ook de pelikaan kreeg zijn plaats alsook een tekst van Augustinus.

Terwijl Zr. Lies thuis bonen aan het snijden en koken is, wortelen aan het raspen is enzovoort, hebben wij de tafels en stoelen afgewassen, klaargezet, bedekt met een tafelkleedje, versieringen aangebracht. Ook Padre José was zeer dienstbaar en behulpzaam.

Alles is klaar voor het feest en nu maar vlug slapen om morgen fris te zijn.

Er worden een driehonderdtal mensen verwacht die deze nacht al heel vroeg zullen opstaan om op weg te gaan vanuit Maragojipe, Ruy Barbosa, Cruz das Almas enz... Voor die mensen die dan zullen aankomen rond 8u, 9u wordt er een soort ontbijt voorzien met fruit, bolo, drank...

Om 08u00 is de gewone viering en dan om 10u00 (14u00 in Vlaanderen) de professieviering.

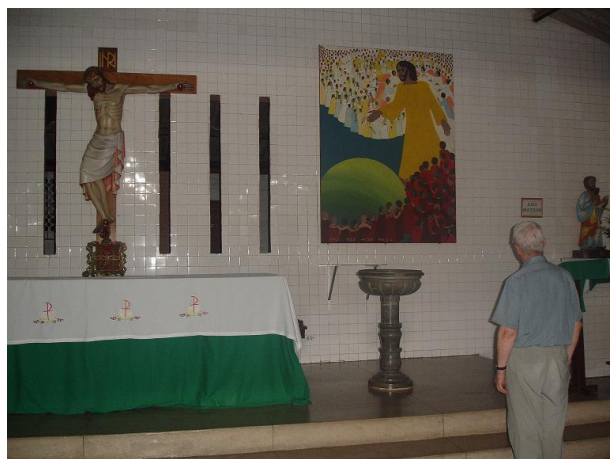
Na de viering gaat al dit volk naar Amarante voor een eenvoudige maaltijd met bonen, spaghetti, kip.

De mensen moeten dan alweer vroeg vertrekken om tijdig thuis te zijn.

's Avonds gaan de zusters dan onder elkaar wat vieren in de Pizzahut.

Deze namiddag hielden we een herhaling met Padre Maurício om alles van de liturgie nog eens door te nemen.

Deze avond gingen we nog naar een viering in de kerk waar het kruis van Diksmuide hangt.

Verbonden met elkaar.

Zr. Christine

NIEUWSBRIEF Zondag 06 februari 2011

Met een dankbaar en gelukkig hart kijken we terug naar die mooie dag van de professieviering en zilveren jubileum. Rond 09u00 begonnen de mensen toe te komen vanuit Cruz das Almas, Maragojipe, Ruy Barbosa en andere steken. Het was fijn om al die minibusjes of andere bussen te zien toekomen. Enkele mensen van de fraternidade, de Augustijnse lekgroep die nu toch al 15 leden telt, zorgden voor een hartelijk onthaal. Het was deugdzaam om na zo'n nachtelijke busreis zich te kunnen verfrissen, iets te mogen eten of drinken. Ook Dom André De Witte kwam tijdig toe. Hij was vergezeld van een seminarist en een nieuw gewijde priester sinds twee maanden. Hij zag er ook zeer gelukkig uit. Ook Michel Ramon was aanwezig en ook Guido en Maria worden meer en meer ook vrienden van de zusters. Guido heeft heel wat foto's voor ons genomen.

Iets voor 10u00 begon zich de processiestoet te vormen met de zusters voorop en dan gevolgd door een hele groep priesters, diakens, misdienaars, animadores van de parochie. Er weerklonken mooie liederen. De kerk was versierd met mooie bloemen.

Zr. Noélia gaf tijdens de viering informatie over wat er nu zou gebeuren.

Het was verschrikkelijk warm in de kerk, het zweet parelde op ons gezicht, mijn haar was nat van 't zweet.

Bij de woorddienst werd het Evangelieboek al zingend en dansend aangebracht. Tijdens de homilie werd de brief van onze bisschop Jozef De Kesel voorgelezen door Dom André. Na de homilie begon dan de eigenlijke professieviering. De novice Cleide werd door de Regionale, Zr. Damiana, bij haar naam geroepen en zei antwoordde: "U hebt mij geroepen, hier ben ik Heer."

Daarna was er een dialoog tussen Irmã Cleide en Dom André en sprak ze dan haar geloften uit. De ring werd gezegend en aan de ringvinger opgestoken. Daarna mocht ik haar opnemen in de Congregatie

Ik gaf haar het kruisje van de Congregatie en Zr. Damiana gaf haar de leefregel.

De geloften werden ondertekend door Dom André, Irmã Cleide, de Madre en Zr. Damiana.

Hierop volgde de mooie liturgie van de geloften voor het leven. Zr. Damiana riep Zr. Rita de Cassia die ook antwoordde: “ U hebt mij geroepen, hier ben ik Heer”. Vervolgens werd Zr. Marinalva Santana de França naar voren geroepen. Er werd een lied gezongen van de Heilige Geest, er kwamen mensen getuigen en er ging ook een dialoog door tussen Dom André en de beide zusters. Bij de litanie gingen ze plat ter aarde liggen.

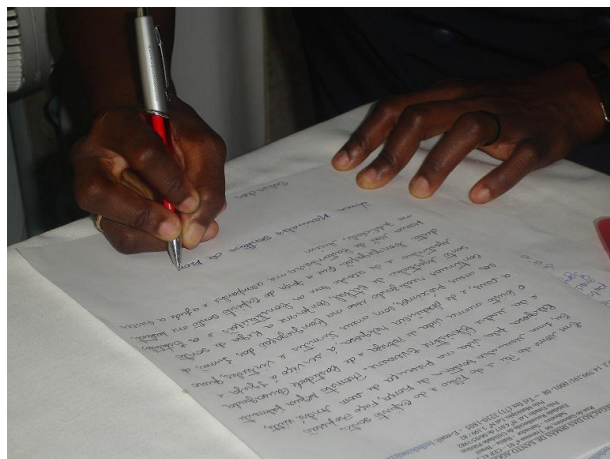
Daarna spraken Zusters Rita en Marinalva klaar, duidelijk en zelfzeker hun geloften uit.

Ik mocht de geloften ontvangen en de zusters individueel toespreken

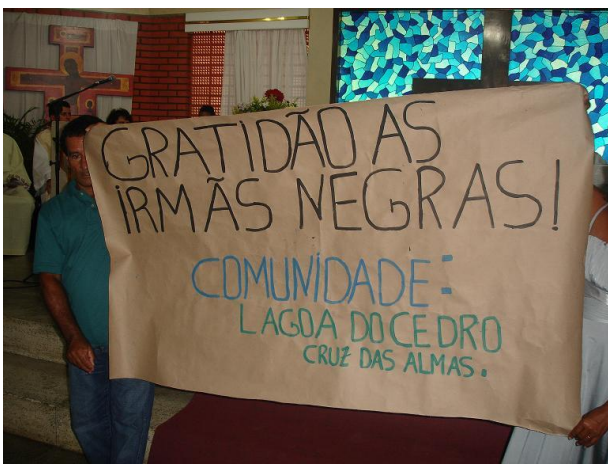
De ringen werden opgestoken en de geloften ondertekend. Padre José kon alles van heel dichtbij volgen.

Daarna volgde, na 25 jaar professie, de hernieuwing van de geloften van Zrs. Damiana en Maria en mocht ik de geprofeste zusters naar de andere zusters brengen om van allen de vredewens te ontvangen. Ondertussen ging de offerandestoet door, werden de gaven aangebracht en ging de viering mooi verder.

Bij het Onze Vader gingen de zusters rond het altaar staan. Op het eind van de viering werden nog heel dankwoorden uitgesproken door een gehandicapte van de pastoral dos deficientes, van mensen van Cruz das Almas. De kinderen van Emmaüs brachten een stukje choreografie naar voren en ook de zusters Rita en Marinalva bedankten iedereen.

Na de viering, die drie uur duurde tot 13u00, trok al dit volk naar Amarante voor het middagmaal.

Wat werd er veel gewerkt tijdens gans de week ter voorbereiding van dit feest. Vooral Zr. Lies verdient hier een zeer groot applaus.

De mensen schoven zeer geduldig aan in de rij en zochten daarna een plaatsje om te kunnen eten en wat bij te praten. Er was ruim voldoende eten voorzien. Heel veel mensen vroegen mij of ik geen zusters kan sturen naar hun gemeenschappen. De oogst is groot maar arbeiders zijn er weinig. Toch blijven we vertrouwd. Na het middagmaal werd een grote bolo, taart aangesneden en in stukjes verdeeld.

Rond 15u00 was de tijd aangebroken om terug huiswaarts te trekken en verschillende uren onderweg te zijn. Wijzelf gingen om 18u00, na het maken van de groepsfoto, nog samen napraten in de Pizzahut. Het was ook een moment van dankbaarheid om de inzet van zovelen vooraf en tijdens de viering. Padre José werd bedankt voor zijn komst en hartelijke nabijheid bij de zusters. Ook hadden de zusters aandacht voor mijn komende verjaardag en kreeg ik een mooie bloem en een T-shirt van de Congregatie. Met moed en vertrouwen gaan de zusters nu maandag op weg naar hun nieuwe of blijvende taak en zending. Wellicht wordt dit mijn laatste schrijven en zeg ik graag tot woensdagavond 23u35 of tot donderdagmorgen. Grootjes en dank voor de vele brieven, kaartjes en attenties die de zusters kregen voor hun professieviering of jubileum.

Zr. Christine en Padre José.